

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่หนึ่งร้อยแปดสิบสาม

รากฐานนิรันดร์: พระคริสต์ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์และความเชื่อของผู้เชื่อ

Jeff Pippenger

2024-04-13

“ความจริงซึ่งเปโตรได้ยอมรับนั้น เป็นรากฐานแห่งความเชื่อของผู้เชื่อทั้งหลาย ความจริงนั้นคือสิ่งที่พระคริสต์เองได้ทรงประกาศว่าเป็นชีวิตนิรันดร์” “ความจริง” นั้นชี้ให้เห็นลักษณะสองประการของพระคริสต์ ประการแรกคือ พระคริสต์ทรงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์ หมายความว่าเป็นตัวแทนของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในประวัติศาสตร์เชิงพยากรณ์นั้น เป็นตัวแทนของพระคริสต์ด้วย ความเกี่ยวพันของพระองค์กับเหตุการณ์เหล่านั้นแสดงให้เห็นถึงความศักดิ์สิทธิ์ของหมุดหมายเชิงพยากรณ์ และให้เหตุผลว่าเหตุใดคริสตอโรไวท์จึงกล่าวอยู่บ่อยครั้งว่าเราจะต้องพิทักษ์หมุดหมายเหล่านั้น เพราะหมุดหมายเหล่านั้นเป็นตัวแทนของพระเยซูคริสต์ หมุดหมายที่เป็นตัวแทนของประเด็นแห่งการทดสอบในสมัยของพระคริสต์คือการรับบัพติศมาของพระองค์ และเหตุการณ์นั้นสอดคล้องกับเหตุการณ์อื่น ๆ ในแนวเส้นแห่งการปฏิรูปอันศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งจำแนกได้โดยการเสด็จลงมาของสัญลักษณ์แห่งพระเจ้า

ในเส้นการปฏิรูปของโมเสส พระเจ้าทรงเสด็จลงมาและสถิตอยู่ในพุ่มไม้ที่ลุกไหม้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้าผู้สร้างที่ทรงรวมเข้ากับสิ่งทรงสร้าง ในเส้นการปฏิรูปเมื่อสิ้นสุดเจ็ดสิบปี มีคาเอลได้เสด็จลงมาเพื่อประทอนกำลังแก่ไซรัสให้ก้าวหน้าไปพร้อมกับกฤษฎีกาฉบับแรก และในเวลาเดียวกัน ดาเนียลก็ถูกเปลี่ยนให้เป็นพระฉายาของพระคริสต์ ในเส้นการปฏิรูปของพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาในรูปลักษณะของนกพิราบเพื่อเจิมพระบุตรของพระเจ้า อันเป็นสัญลักษณ์ของพระเจ้าที่ทรงรวมเข้ากับมนุษยชาติ ในประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ ทูตสวรรค์ผู้ซึ่งเสด็จลงมาเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 นั้น “มิใช่ผู้อื่นใดน้อยไปกว่าพระเยซูคริสต์” ผู้ซึ่งเสด็จลงมาพร้อมกับหนังสือเล่มเล็กที่จะต้องกิน และพระองค์เองทรงเป็นหนังสือเล่มเล็กนั้น ณ ที่นั้น พระองค์ทรงสำแดงว่าการรวมกันของสภาพพระเจ้ากับสภาพมนุษย์นั้นสำเร็จขึ้นได้โดยการกินและดื่มเนื้อและพระโลหิตของขนมปังแห่งสวรรค์

ประวัติศาสตร์ศักดิ์สิทธิ์เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพราะถูกทำให้ปรากฏเป็นรูปธรรมโดยการทรงสถิตอยู่ของพระคริสต์ คำพยากรณ์แห่งพระวาระของพระเจ้าซึ่งระบุเหตุการณ์ในอนาคตนั้น คือพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ทรงเป็น “พระวาระ” เมื่อคำพยากรณ์เหล่านั้นสำเร็จลงในประวัติศาสตร์ เหตุการณ์ทั้งหลายนั้นย่อมเป็นการสำเร็จของพระวาระของพระองค์ และพระวาระของพระองค์คือความจริง เป็นพระวาระของพระองค์ที่ทรงประกาศคำพยากรณ์ไว้ และเป็นพระวาระของพระองค์ที่สำเร็จเมื่อเหตุการณ์นั้นมาถึง ดังนั้นทั้งในปฐมกาลและในบั้นปลายก็คือพระเยซูคริสต์ เพราะพระองค์ทรงเป็นอัลฟาและโอเมกา ฉะนั้น เมื่อเปโตรประกาศว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์และพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ เขาก็กำลังชี้ให้เห็นหมุดหมายประจำทางซึ่งคือพระเยซูคริสต์ และหมุดหมายประจำทางที่บรรลุถึงความสำเร็จอันสมบูรณ์ในวาระสุดท้าย วันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 คือความสำเร็จอันสมบูรณ์ของพระคริสต์

การปฏิเสธความสำเร็จสมจริงแห่งคำพยากรณ์ของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 ก็คือการปฏิเสธพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ความจริงนั้น ซึ่งเปโตรได้กล่าวไว้ เป็น

“รากฐานแห่งความเชื่อของผู้เชื่อ” และในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 พระคริสต์ได้ทรงนำประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายให้กลับไปสู่ “ทางโบราณ” ของเยเรมีย์ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทน “รากฐาน” ของขบวนการแห่งชาวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สาม เปโตรเป็นตัวแทนของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน ผู้ซึ่งได้รับการประทับตราในช่วงเวลาที่ทูตสวรรค์ทั้งสี่กำลังเหนียวรั้งลมทั้งสี่ เวลาของการประทับตราเป็นช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ที่เฉพาะเจาะจง โดยเริ่มต้นในวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 และสิ้นสุดลงเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้านั้นมาถึง พระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นของสิ่งหนึ่งเป็นภาพประกอบถึงจุดจบของสิ่งนั้นเสมอ

เมื่อเริ่มต้นเวลาแห่งการประทับตรา ทูตสวรรค์แห่งวิวรณ์บทที่สิบแปดได้ลงมา ดังเช่นที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จลงมาในการรับบัพติศมา และทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง “หาใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์” เพราะทูตสวรรค์ที่ลงมาเพื่อส่องสว่างแก่แผ่นดินโลกด้วยสง่าราศีของพระองค์ในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์นั้น “หาใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์” เมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้านั้นมาถึง “หาใช่ผู้ใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์” จะเสด็จลงมาอีกครั้งหนึ่งและทรงประกาศข่าวสารประการที่สองในสองข่าวสารแห่งวิวรณ์บทที่สิบแปด ขณะที่พระองค์ทรงเรียกฝูงแกะอื่นของพระองค์ให้ออกมาจากบาบิโลน ในช่วงกลางของระยะเวลาแห่งการประทับตรา ทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้ลงมา ดังเช่นที่ทูตสวรรค์องค์ที่สองได้ลงมาเมื่อวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844 ณ ความผิดหวังครั้งแรกของขบวนการมิลเลอไรต์.

ระหว่างการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สองนั้น ก็กับการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้มีทูตสวรรค์จำนวนมากถูกส่งมาเพื่อเพิ่มฤทธิ์อำนาจแก่ทูตสวรรค์องค์ที่สอง เมื่อสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนมาถึง เมื่อกล่าวถึงประวัติศาสตร์ในช่วงที่ทูตสวรรค์เหล่านั้นมาถึงในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ ชิสเตอร์ไวท์ได้แจ้งแก่เราว่า ผู้ที่ปฏิเสธสารเหล่านี้ได้ตรึงพระคริสต์บนกางเขนอย่างแน่นอนพอ ๆ กับที่พวกยิวได้ตรึงพระคริสต์บนกางเขน.

“ข้าพเจ้าเห็นว่า เช่นเดียวกับที่พวกยิวได้ตรึงพระเยซูที่กางเขน คริสต์จักรทั้งหลายแต่เพียงในนามก็ได้ตรึงข่าวสารเหล่านี้ไว้ที่กางเขนด้วย ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีความรู้เกี่ยวกับทางเข้าสู่สถานบริสุทธิ์ที่สุด และพวกเขาไม่อาจได้รับประโยชน์จากการทรงทูลขอของพระเยซู ณ ที่นั้นได้” Early Writings, 261.

ข่าวสารทั้งหลายที่ทูตสวรรค์เหล่านั้นเป็นตัวแทน เมื่อถูกปฏิเสธ ก็เป็นตัวแทนของการตรึงพระคริสต์บนกางเขน เพราะพระองค์ทรงรวมเอาข่าวสารเหล่านั้นและความสำเร็จตามประวัติศาสตร์ของข่าวสารนั้นไว้ในพระองค์เอง ในวันที่ 18 กรกฎาคม 2020 “มิใช่ผู้ใดอื่นน้อยไปกว่าพระเยซูคริสต์” ได้เสด็จลงมา เป็นเครื่องหมายแห่งความผิดหวังครั้งแรกและการเริ่มต้นแห่งช่วงเวลาที่สำคัญ ถูกสังหารอยู่ตามถนนทั้งหลาย กระตุกแห่งที่ตายแล้วของประชากรของพระองค์ในยุคสุดท้ายจะต้องถูกปลุกให้ตื่นขึ้นโดยการไถ่ยืมพระสุรเสียงเดียวเท่านั้นที่สามารถนำผู้คนกลับคืนสู่ชีวิตได้

เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า เวลานั้นกำลังมาถึง และบัดนี้ก็มาถึงแล้ว เมื่อบรรดาคนตายจะได้ยินพระสุรเสียงของพระบุตรของพระเจ้า และบรรดาผู้ที่ไถ่ยืมก็จะมีชีวิต เพราะว่าพระบิดาทรงมีชีวิตในพระองค์เองฉันใด พระองค์ก็ได้ทรงประทานแก่พระบุตรให้มีชีวิตในพระองค์เองฉันนั้น และได้ทรงประทานสิทธิอำนาจแก่พระบุตรให้ทรงพิพากษาด้วย เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นบุตรมนุษย์ อย่างประหลาดใจในเรื่องนี้เลย เพราะเวลานั้นกำลังมาถึง

เมื่อบรรดาผู้ที่อยู่ในอโมงค์ฝั่งศพจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ และจะออกมา
คือบรรดาผู้ที่ได้กระทำความดีสู่การเป็นขึ้นมาสู่ชีวิต
และบรรดาผู้ที่ได้กระทำความชั่วสู่การเป็นขึ้นมาสู่การพิพากษาลงโทษ ยอห์น 5:25-29.

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023 พระสุรเสียงของพระองค์ทรงเรียกกระดูกแห้งที่ตายแล้วให้มีชีวิต
และอัลฟาและโอเมกาจึงทรงทำซ้ำจุดเริ่มต้นของช่วงเวลาแห่งการประทับตรา เพราะเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023
เป็นช่วงปลายของเวลาแห่งการประทับตรา
แล้วประชากรของพระองค์ก็ถูกเรียกให้กลับไปยังทางโบราณของเยเรมีย์อีกครั้ง
สู่รากฐานแห่งประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์
ข่าวสารรากฐานแห่งการเริ่มต้นและการสิ้นสุดของมิลเลอไรต์
คือข่าวสารแรกและสุดท้ายแห่งประวัติศาสตร์มิลเลอไรต์ ซึ่งก็คือ “เจ็ดเวลา” ในเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก

ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 2023
ประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้ายได้รับพระบัญชาอีกครั้ง ให้รับหนังสือเล่มน้อยนั้นมากิน
เมื่อพวกเขากินหนังสือเล่มน้อยนั้นแล้ว
พวกเขาก็ถูกทดสอบเพื่อดูว่าพวกเขาจะยอมรับสารแห่งวิบัติประการที่สามในพระธรรมวิวรณ์ บทที่เก้า
(ข่าวจากทิศตะวันออก) และสารแห่งพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด (ข่าวจากทิศเหนือ) หรือไม่
กระบวนการทดสอบนั้นนำพวกเขาไปสู่ข้อสิบสามถึงสิบห้าแห่งพระธรรมดาเนียล บทที่สิบเอ็ด
ซึ่งก็คือยุทธการที่พาเนียม ซึ่งก็คือซีซารียา ฟิลิปปี และซึ่งก็คือสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน
ที่ซึ่งคนสองจำพวกซึ่งได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ถูกสำแดงให้ปรากฏ คือจำพวกหนึ่ง “ที่ได้กระทำความดี
ก็จะฟื้นขึ้นสู่ชีวิต; และบรรดาผู้ที่ได้กระทำความชั่ว ก็จะฟื้นขึ้นสู่การปรับโทษ”

มีสามสุรเสียงในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และทั้งหมดล้วนเป็นสุรเสียงของ
“ผู้ทรงมิใช่บุคคลใดอื่นนอกจากพระเยซูคริสต์” สุรเสียงแรกของวิวรณ์บทที่สิบแปดได้เปลี่ยนแปลงขึ้นเมื่ออาคารใหญ่ที่
งหลายของนครนิวยอร์กถูกนำให้พังทลายลงด้วยการแตะต้องจากพระเจ้า
สุรเสียงที่สองคือสุรเสียงของมีคาเอลอัครทูตสวรรค์
ผู้ทรงเรียกคนตายให้ออกมาจากอโมงค์ฝั่งศพของเขาทั้งหลาย
สุรเสียงที่สามคือสุรเสียงที่สองของวิวรณ์บทที่สิบแปด
ซึ่งทรงเรียกแกะฝูงอื่นของพระองค์ให้ออกมาจากบาบิโลนในโมงยามแห่ง “แผ่นดินไหวใหญ่”
แห่งวิวรณ์บทที่สิบเอ็ด ความสำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์แห่งคำสารภาพของเปโตรที่ซีซารียาฟิลิปปีเกิดขึ้นเมื่อพ
ระคริสต์ทรงนำประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายไปสู่
“ตอนแห่งคำพยากรณ์ของดาเนียลที่เกี่ยวกับวาระสุดท้าย”

พาเนียมในข้อสิบสามถึงสิบห้าของดาเนียลบทที่สิบเอ็ด คือ “สวน”
ของคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลที่ถูกผนึกไว้ ซึ่งระบุข่าวสารแห่งเสียงร้องเที่ยงคืน
พาเนียมคือการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1844
เป็นประวัติศาสตร์ที่สำเร็จครบถ้วนในวาระที่สองของโดนัลด์ ทรัมป์
และเป็นข่าวสารเชิงพยากรณ์ที่ประทับตราของเจ้าลงบนหน้าผากของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน บัดนี้
ข้อพระคัมภีร์ที่เรากำลังศึกษากันอยู่นี้เป็นพื้นดินอันบริสุทธิ์ยิ่งนัก

“ความจริงซึ่งเปโตรได้สารภาพนั้นเป็นรากฐานแห่งความเชื่อของผู้เชื่อ
นั่นคือสิ่งที่พระคริสต์เองได้ทรงประกาศว่าเป็นชีวิตนิรันดร์
แต่การมีความรู้ที่น้อยไม่ได้เป็นเหตุให้ยกตนโอ้อวดเลย
เปโตรมิได้รับการสำแดงนี้ด้วยสติปัญญาหรือความดั่งงามใด ๆ ของตนเอง
มนุษย์ไม่มีวันจะเข้าถึงความรู้แห่งพระเจ้าได้ด้วยตนเองโดยลำพัง ‘สูงเทียมฟ้า ท่านจะทำอะไรได้?’

ลึกยิ่งกว่าแดนคนตาย ท่านจะรู้อะไรได้?’ โยบ 11:8

มีแต่พระวิญญาณแห่งการทรงรับเป็นบุตรเท่านั้นที่ทรงสำแดงสิ่งล้ำลึกของพระเจ้าแก่เรา ซึ่งเป็นสิ่งที่ ‘ตาไม่เคยเห็น หูไม่เคยได้ยิน และไม่เคยเข้าสู่ใจมนุษย์’

‘แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงสิ่งเหล่านี้แก่เราโดยพระวิญญาณของพระองค์’

เพราะว่าพระวิญญาณทรงหยั่งรู้ทุกสิ่ง แม้แต่สิ่งล้ำลึกของพระเจ้า’ 1 โครินธ์ 2:9, 10

‘ความลับของพระยาห์เวห์มีอยู่กับบรรดาผู้ที่ยำเกรงพระองค์’

และการที่เปโตรมองเห็นพระสิริของพระคริสต์นั้นก็เป็นหลักฐานว่าเขาได้รับการ ‘สั่งสอนจากพระเจ้า’ สดุดี 25:14; ยอห์น 6:45 อา จริงแท้ทีเดียว ‘ซิโมน บาร์โธโลมาเออ ท่านก็เป็นสุข เพราะว่าเนื้อหนังและเลือดมิได้สำแดงเรื่องนี้แก่ท่าน”

“พระเยซูตรัสต่อไปว่า ‘เราบอกท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูแห่งนรกจะมีชัยชนะต่อคริสตจักรนั้นหาไม่ได้’ คำว่า เปโตร มีความหมายว่า ก้อนหิน—ก้อนหินที่กลิ้งไปมาได้ เปโตรมิใช่ศิลาซึ่งคริสตจักรถูกสถาปนาขึ้นบนนั้น ประตูแห่งนรกมีชัยชนะเหนือเขาได้เมื่อเขาปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าของตนด้วยการสาปแช่งและการสบถ คริสตจักรถูกสร้างขึ้นบนพระองค์ผู้ซึ่งประตูแห่งนรกไม่อาจมีชัยชนะเหนือพระองค์ได้” The Desire of Ages, 413

ข่าวสารที่พระคริสต์ทรงนำเสนอต่อเหล่าสาวกของพระองค์ ณ เมืองซีซารียาฟิลิปปิน

เป็นและยังคงเป็นข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน

และข่าวสารนี้ถูกวางไว้ภายในบริบทของสงครามฝ่ายจิตวิญญาณระหว่างเทพเจ้ากรีกแพน ซึ่งวิหารถูกเรียกว่า “ประตูนรก” กับเขาสองเขาที่เสื่อมถอยของสัตว์ร้ายจากแผ่นดิน

พวกแมคคาบีเป็นประชากรที่เสื่อมถอยของพระเจ้า ผู้ซึ่งอ้างตนว่าเป็นผู้พิทักษ์คริสตจักรของพระเจ้า

ขณะที่พวกเขากำลังทำสงครามกับศาสนาของชาวกรีก

พวกเขากระตุนตนเองว่าเป็นทั้งผู้นำฝ่ายศาสนาและฝ่ายการเมือง

พวกเขาเป็นตัวแทนของโปรเตสแตนต์ที่เสื่อมถอยของคริสตจักรที่ล้มลงเหล่านั้น

ซึ่งบัดนี้กำลังก่อรูปเคารพของสัตว์ร้ายร่วมกับรัฐบาลของสหรัฐอเมริกา

และกำลังทำสงครามกับศาสนาของพวกโลกาภิวัตน์ คือวัฒนธรรม ไว้กและแม่พระธรณี

เขาที่เสื่อมถอยทั้งสองมีชัยในการต่อสู้กับองค์ประกอบฝ่ายศาสนาและฝ่ายการเมืองของลัทธิโลกาภิวัตน์

และในเวลาเดียวกันนั้น เขาแห่งโปรเตสแตนต์แท้ก็กำลังได้รับการชำระให้บริสุทธิ์โดยการกำจัดเศษเสี้ยวสุดท้ายของหญิงพรหมจารีโง่เขลาออกไป ล่วงหน้าก่อนที่จะถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ ณ “แผ่นดินไหวใหญ่”

แห่งกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งใกล้จะมาถึงในไม่ช้า

ส่วนแห่งคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลที่เกี่ยวข้องกับยุคสุดท้าย ซึ่งเป็นวิวรรณ์ของพระเยซูคริสต์ด้วย

และเป็นสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืน ถูกทรงเปิดผนึกโดยสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์ ณ เมืองซีซารียาฟิลิปปิ

ซึ่งก็คือปาเนียม การเปิดผนึกนี้เกิดขึ้นท่ามกลางสงครามระหว่างสัตว์ร้ายอเทวนิยมที่ขึ้นมาจากบาดาล

กับเขาแห่งลัทธิสาธารณรัฐนิยมซึ่งได้เริ่มปลุกปั่นสัตว์ร้ายนั้นในปี 2015

และต่อสู้กับเขาที่แท้จริงแห่งโปรเตสแตนต์ซึ่งบัดนี้กำลังถูกชุบชีวิตขึ้นอีกเป็นกองทัพอันทรงอำนาจ

ความจริงที่เปโตรได้สารภาพนั้น เป็นหมุดหมายของวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001

และยังเป็นความจริงที่ว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ด้วย

ความจริงแห่งสิ่งทีการที่พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าเป็นตัวแทนนั้น

เป็นความจริงสำหรับการทดสอบอย่างแน่นอนพอ ๆ

กับที่คำถามว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์หรือไม่นั้นเป็นความจริงสำหรับการทดสอบในสมัยของเปโตร

คำประกาศว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า

เป็นตัวแทนของทุกสิ่งที่ได้รับการเปิดเผยแล้วเกี่ยวกับพระบุตรทรงเป็นผู้ใด
คำประกาศนั้นเป็นตัวแทนไม่เพียงแต่ความจริงที่ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าเท่านั้น
แต่ยังรวมถึงว่าพระองค์ทรงเป็นบุตรมนุษย์ด้วย

นี่คือความจริงเรื่องการทรงรับสภาพมนุษย์ของพระลักษณะพระเจ้า
ซึ่งเป็นพระราชกิจเดียวกันนั่นเองที่สำเร็จขึ้นในช่วงเวลาแห่งการประทับตราของหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน
ความจริงเรื่อง “การทรงรับสภาพมนุษย์” คือความจริงในยุคปลายซึ่งมีแบบอย่างไว้โดยความจริงเรื่อง
“วันสะบาโต” ในยุคต้น.

วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เป็นเครื่องหมายถึงการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สาม เมื่อทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาถึง
ความจริงพิเศษซึ่งเหมาะสมกับช่วงเวลาความจริงนั้นถูกเปิดเผย จะถูกเปิดเผยโดยสิ่งแห่งเผ่ายูดาห์
และความจริงนั้นก็จะเป็เครื่องทดสอบคนในยุคสมัยที่ความจริงนั้นถูกเปิดเผยออกมา ในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ.
1844 ความจริงทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกับพระราชกิจของพระคริสต์
ผู้ทรงเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างฉับพลัน ซึ่งพระองค์ได้ทรงยกขึ้นตลอดสี่สิบหกปีนับตั้งแต่ ค.ศ.
1798 ถึง ค.ศ. 1844 ได้ถูกเปิดเผย พระราชกิจแห่งการพิพากษาของพระคริสต์ พระบัญญัติของพระเจ้า
บทบาทของพระองค์ในฐานะมหาปุโรหิต ประเด็นเรื่องเครื่องหมายของสัตว์ร้าย
และการประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน ล้วนถูกเปิดเผยทั้งสิ้น ซีสเตอร์ไวท์ได้รับการสำแดงว่า
ในบรรดาความจริงเหล่านั้น มีความจริงข้อหนึ่งซึ่งพระอัลฟาและโอเมกาได้ทรงชี้ให้เห็นในแสงสว่างเป็นพิเศษ

“ข้าพเจ้าประหลาดใจเมื่อเห็นพระบัญญัติข้อที่สี่อยู่ ณ ใจกลางของพระบัญญัติสิบประการ
โดยมีรัศมีแห่งแสงอันอ่อนละมุนล้อมรอบอยู่ ทูตสวรรค์กล่าวว่า
'นี่เป็นข้อเดียวในพระบัญญัติสิบประการที่ทรงระบุว่าพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่คือผู้ใด
คือพระองค์ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งทั้งปวงที่อยู่ในนั้น
เมื่อวางรากฐานของแผ่นดินโลก รากฐานของวันสะบาโตก็ได้ถูกวางลงด้วยเช่นกัน'" Testimonies,
volume 1, 75.

เวลาแห่งการประทับตราของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันได้มาถึงแล้ว แต่จะต้องถูกชะลอออกไปเพราะการกบฏในปี
1863 เมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2001 กระบวนการประทับตราได้เริ่มขึ้น เมื่อพระคริสต์—ผู้ทรงได้รับการเป็
นภาพแทนด้วยทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธานภาพในวิภรณ์โบทที่สิบแปด—เสด็จลงมาพร้อมกับหนังสือที่ซ่อนไว้ในพร
ะหัตถ์ของพระองค์ ซึ่งประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้ายจะต้องกิน
อัลฟาและโอเมกาทรงแสดงให้เห็นจุดจบด้วยจุดเริ่มต้นอยู่เสมอ ดังนั้น
ในวาระสุดท้ายจึงมีความจริงอีกประการหนึ่งที่ถูกนำมาไว้ในความสว่างเป็นพิเศษ
และความจริงนั้นเชื่อมโยงโดยตรงกับความจริงเรื่องวันสะบาโต
ซึ่งได้รับการเน้นย้ำในครั้งแรกที่พระคริสต์ทรงพยายามประทับตราคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน

“ถึงเวลาแล้วที่ดาเนียลจะยืนอยู่ในสวนของตน
ถึงเวลาแล้วที่ความสว่างซึ่งประทอนแก่เขาจะออกไปสู่โลกอย่างไม่เคยเป็นมาก่อน
หากบรรดาผู้ซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำสิ่งยิ่งใหญ่เพื่อเขาทั้งหลายจะดำเนินอยู่ในความสว่าง
ความรู้ของเขาทั้งหลายเกี่ยวกับพระคริสต์และคำพยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับพระองค์จะเพิ่มพูนขึ้นอย่างมาก
เมื่อพวกเขาเข้าใกล้จุดสิ้นสุดแห่งประวัติศาสตร์ของโลกนี้”

“บรรดาผู้ที่มีสามัคคีธรรมกับพระเจ้ายอมดำเนินอยู่ในความสว่างแห่งดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรม
พวกเขามิได้ลบล้างพระผู้ไถ่ของตนโดยกระทำให้อิสระของตนเสื่อมทรามต่อพระพักตร์พระเจ้า
ความสว่างจากสวรรค์ส่องลงเหนือพวกเขา ในสายพระเนตรของพระเจ้า
พวกเขามีคุณค่าอันหาประมาณมิได้ เพราะพวกเขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระคริสต์ สำหรับพวกเขา
พระวาระของพระเจ้ามีความงดงามและความน่ารักอย่างยิ่งยวด พวกเขาเห็นความสำคัญของพระวาระนั้น

ความจริงถูกคลี่คลายแก่พวกเขา

หลักคำสอนเรื่องการทรงรับสภาพมนุษย์เปล่งประกายด้วยรัศมีอันอ่อนละมุน

พวกเขาเห็นว่าพระคัมภีร์คือกุญแจที่ไขความลึกลับทั้งสิ้นและแก้ปัญหาคำยากลำบากทั้งปวง

ผู้ที่ไม่เต็มใจรับความสว่างและดำเนินในความสว่างจะไม่สามารถเข้าใจความลึกลับแห่งความเป็นพระเจ้าได้ แต่ผู้ที่มิได้ลังเลที่จะรับกางเขนขึ้นและติดตามพระเยซูจะเห็นความสว่างในความสว่างของพระเจ้า”

Manuscript Releases, number 21, 406, 407.

หลักคำสอนเรื่องการทรงรับสภาพมนุษย์คือความจริงที่ว่า

พระภาวะอันเป็นพระเจ้าซึ่งรวมเข้ากับสภาพมนุษย์ยอมไม่ทำบาป

และหมายสำคัญของผู้ที่ได้บรรลุถึงประสบการณ์นั้นในยุคสุดท้ายคือวันสะบาโต

ยิ่งกว่านั้น เราได้ให้วันสะบาโตทั้งหลายของเราแก่พวกเขาด้วย

เพื่อให้เป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับพวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า

เราคือพระยาห์เวห์ผู้ทรงชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ เอเสเคียล 20:12

คนหนึ่งแสนสับสนคนใดได้รับการประทับตราไว้ในวันวัน

และกระบวนการแห่งการประทับตราให้ให้เห็นถึงช่วงเวลาสั้น ๆ ช่วงหนึ่ง ณ

ปลายสุดของกระบวนการประทับตรา ก่อนกฎหมายวันอาทิตย์จะมีผลบังคับใช้เล็กน้อย

เมื่อมีการประทับตราให้ลงไป ในช่วงเวลาสั้น ๆ นั้น

พระลักษณะพระเจ้าถูกผสมผสานเข้ากับความเป็นมนุษย์อย่างถาวร

“พี่น้องทั้งหลาย ท่านกำลังทำอะไรอยู่ในงานยิ่งใหญ่แห่งการเตรียมพร้อมนี้? บรรดาผู้ที่กำลังรวมตัวเข้ากับโลกกำลังรับแบบพิมพ์ของโลกและกำลังเตรียมพร้อมสำหรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย บรรดาผู้ที่ไม่ไว้วางใจในตนเอง ผู้ที่กำลังถ่อมตนลงต่อพระพักตร์พระเจ้า และชำระจิตวิญญาณของตนให้บริสุทธิ์โดยการเชื่อฟังความจริง คนเหล่านี้กำลังรับแบบพิมพ์จากสวรรค์และกำลังเตรียมพร้อมสำหรับตราประทับของพระเจ้าไว้ที่หน้าผากของตน เมื่อพระราชกฤษฎีกาออกไปและมีการประทับตราให้ลงไปแล้ว อนุสัญญาของพวกเขาจะคงอยู่บริสุทธิ์และปราศจากมลทินเป็นนิตย์”

“บัดนี้เป็นเวลาแห่งการเตรียมพร้อม

ตราประทับของพระเจ้าจะไม่มีวันถูกประทับลงบนหน้าผากของชายหรือหญิงที่ไม่บริสุทธิ์

จะไม่มีวันถูกประทับลงบนหน้าผากของชายหรือหญิงผู้หะเยอหะยานและรักโลก

จะไม่มีวันถูกประทับลงบนหน้าผากของชายหรือหญิงที่มีสันมุสหาหรือใจลวงบิดเบือน

ทุกคนที่ได้รับตราประทับนั้นจะต้องปราศจากมลทินเฉพาะพระพักตร์พระเจ้า—ผู้สมควรแก่สวรรค์

จงก้าวต่อไปเถิด พี่น้องชายหญิงของข้าพเจ้า บัดนี้ข้าพเจ้าทำได้เพียงเขียนอย่างย่อ ๆ ในประเด็นเหล่านี้

เพียงเพื่อเรียกความสนใจของท่านทั้งหลายให้เห็นถึงความจำเป็นแห่งการเตรียมพร้อม

จงค้นพระคัมภีร์ด้วยตนเอง เพื่อท่านจะได้เข้าใจถึงความเคร่งขรึมน่าสะพรึงกลัวของโมฆยามปัจจุบัน”

Testimonies, volume 5, 216.

ข้อความก่อนหน้านี้อาจทำให้เข้าใจได้ว่าตราประทับถูกประทับไว้เมื่อมีการออกกฎหมายวันอาทิตย์

แต่หาเป็นเช่นนั้นไม่ ซิสเตอร์ไวท์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่ากฎหมายวันอาทิตย์เป็นวิกฤตการณ์ใหญ่

และนางยังสอนอย่างชัดแจ้งด้วยว่า อนุสัญญานั้นถูกสำแดงออกในยามวิกฤต

แต่ไม่เคยได้รับการพัฒนาในยามวิกฤต ตราประทับถูกประทับไว้เมื่อมีกฎหมายวันอาทิตย์ในความหมายที่ว่า

ในขณะนั้นมันปรากฏให้เห็นได้ เพราะผู้ที่มีตราประทับอยู่แล้วในเวลานั้นจะถูกชูขึ้นเป็นธงสำคัญ

ตราประทับถูกประทับภายในช่วงเวลาอันสั้น ก่อนที่เวลาการทดลองจะสิ้นสุดลง และสำหรับผู้รักษาวันสะบาโต

เวลาการทดลองสิ้นสุดลงเมื่อมีกฎหมายวันอาทิตย์ การประทับตราได้เริ่มต้นขึ้นเมื่อวันที่ 11 กันยายน ค.ศ.

2001 และในเวลานั้นยังไม่มีผู้ใดได้รับตราประทับของพระเจ้า เพราะดังที่ได้แสดงไว้ในช่วงเวลาภายหลังวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 นั้น จะต้องมีการทบทวนการแห่งการทดสอบเกิดขึ้นก่อน

ในการเคลื่อนไหวแห่งการปฏิรูปทุกครั้ง

เมื่อสัญลักษณ์แห่งพระเจ้าลงมาเพื่อประทานฤทธิ์แก่ชาวสารที่ถูกแกะผนึก ณ วาระแห่งอวสาน

กระบวนการแห่งการทดสอบก็เริ่มขึ้น

เมื่อมีคาเอลลงมาเพื่อประทานกำลังแก่ไซรัสให้ดำเนินต่อไปด้วยพระราชกฤษฎีกาฉบับแรก

ชาวยิวในเวลานั้นจึงถูกทดสอบว่า พวกเขาจะละจากบ้านที่ตนอาศัยอยู่มาตลอดเจ็ดสิบปีก่อนหน้านั้น

และกลับไปยังนครที่ถูกทำลายเพื่อสร้างขึ้นใหม่หรือไม่

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาในการรับบัพติศมาของพระคริสต์ ชาวยิวก็ถูกทดสอบในเรื่องพระเมสสิยาห์

เมื่อทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์แห่งวิวรณ์บทที่สิบลงมาในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840

คนในชั่วอายุนั้นก็ถูกทดสอบว่า พวกเขาจะกินหนังสือเล่มน้อย

และทุกสิ่งในหนังสือเล่มน้อยนั้นเป็นตัวแทนอยู่หรือไม่

กระบวนการแห่งการทดสอบได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ซึ่งก่อให้เกิดผู้นมัสการสองจำพวก

และจำพวกที่ติดตามพระเมษโปดกเข้าไปในอภิสุทธิสถานนั้นเป็นผู้มีสิทธิ์ที่จะอยู่ในหมู่หนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

การทดสอบขั้นสุดท้ายสำหรับชนรุ่นนั้น ซึ่งล้มเหลวในกระบวนการแห่งการทดสอบ

ได้เริ่มขึ้นพร้อมกับการมาถึงของความสว่างที่เพิ่มขึ้นเกี่ยวกับ "เจ็ดเวลา" แห่งเลวีนิติ บทที่ยี่สิบหก ตั้งแต่ปี ค.ศ.

1856 จนถึงปี ค.ศ. 1863 ชาวสารถึงชาวเลาติเซียได้กำหนดช่วงเวลาสุดท้ายช่วงหนึ่งภายในห้วงเวลาที่เริ่มต้น

ขึ้นพร้อมกับการมาถึงของทูตสวรรค์องค์ที่สามเมื่อวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844

ห้วงเวลานั้นได้รับการแทนไว้โดยข้อสิบสามถึงข้อสิบห้าแห่งดาเนียล บทที่สิบเอ็ด

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

“ในปฐมกาลพระวาหะทรงดำรงอยู่ และพระวาหะทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาหะทรงเป็นพระเจ้า พระองค์นั้นทรงอยู่กับพระเจ้าในปฐมกาล สรรพสิ่งทั้งปวงได้ถูกสร้างขึ้นโดยพระองค์ และในบรรดาสิ่งที่ถูกสร้างนั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้ถูกสร้างโดยปราศจากพระองค์ ในพระองค์มีชีวิต และชีวิตนั้นเป็นความสว่างของมนุษย์ทั้งหลาย และความสว่างนั้นส่องอยู่ในความมืด แต่ความมืดหาได้เข้าใจความสว่างนั้นไม่” พระวาหะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ และได้ทรงอยู่ท่ามกลางเรา (และเราได้เห็นพระสิริของพระองค์ คือพระสิริสมกับพระบุตรองค์เดียวจากพระบิดา) บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง’ (ยอห์น 1:1-5, 14)”

“บทนี้บรรยายลักษณะและความสำคัญของพระราชกิจของพระคริสต์

ตั้งผู้ที่เข้าใจเรื่องที่ดีนกล่าวเป็นอย่างดี ยอห์นถวายอำนาจทั้งสิ้นแด่พระคริสต์

และกล่าวถึงความยิ่งใหญ่และพระบรมเดชานุภาพของพระองค์

เขาสองประกายรัศมีแห่งความจริงอันล้ำค่าจากพระเจ้า ดุจแสงสว่างจากดวงอาทิตย์

เขานำเสนอพระคริสต์ว่าเป็นองค์กลางแต่เพียงผู้เดียวระหว่างพระเจ้ากับมนุษยชาติ”

“หลักคำสอนเรื่องการทรงรับสภาพมนุษย์ของพระคริสต์ในเนื้อหนังมนุษย์นั้นเป็นข้อล้าลึก เป็น

‘ความลึกลับซึ่งได้ซ่อนไว้ตลอดทุกยุคและทุกชั่วอายุคน’ (โคโลสี 1:26)

นี่คือความล้าลึกแห่งความเป็นพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่และลึกลับซึ่ง ‘พระวาหะทรงบังเกิดเป็นมนุษย์

และทรงอยู่ท่ามกลางเรา’ (ยอห์น 1:14) พระคริสต์ทรงรับเอาธรรมชาติมนุษย์ไว้กับพระองค์

เป็นธรรมชาติที่ดีกว่าพระธรรมชาติแห่งสวรรค์ของพระองค์

ไม่มีสิ่งใดแสดงให้เห็นถึงการทรงถ่อมพระองค์ลงอย่างน่าอัศจรรย์ของพระเจ้าได้เท่ากับสิ่งนี้ พระองค์

‘ทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์’ (ยอห์น 3:16)

ยอห์นนำเสนอหัวข้ออันน่าอัศจรรย์นี้ด้วยความเรียบง่ายเช่นนี้
เพื่อว่าทุกคนจะอาจเข้าใจแนวคิดทั้งหลายที่ได้เสนอไว้ และได้รับความสว่าง”

“พระคริสต์มิได้ทรงแสวงรับเอาธรรมชาติมนุษย์; พระองค์ทรงรับเอาธรรมชาตินั้นอย่างแท้จริง
พระองค์ทรงมีธรรมชาติมนุษย์จริงโดยความเป็นจริง ‘เหตุฉะนั้น
เมื่อบุตรทั้งหลายมีส่วนร่วมในเนื้อและเลือดแล้ว
พระองค์เองก็ได้ทรงมีส่วนในเนื้อและเลือดนั้นด้วยเหมือนกัน’ (Hebrews 2:14)
พระองค์ทรงเป็นพระโอรสของมารีย์; พระองค์ทรงเป็นเชื้อสายของดาวิดตามการสืบเชื้อสายฝ่ายมนุษย์
ได้มีการประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ คือมนุษย์ผู้ทรงเป็นพระเยซูคริสต์ เปาโลเขียนว่า ‘ชายผู้นี้’
‘ทรงได้รับการนับว่าคู่ควรแก่สง่าราศียิ่งกว่าโมเสส เท่าที่ผู้ซึ่งได้สร้างเรือนนั้นย่อมมีเกียรติมากกว่าเรือน’
(Hebrews 3:3)”

“แต่ในขณะที่พระวาระของพระเจ้ากล่าวถึงความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์เมื่อทรงอยู่บนโลกนี้
พระวาระนั้นก็กล่าวอย่างชัดเจนแน่ชัดด้วยเกี่ยวกับการดำรงอยู่ก่อนกาลของพระองค์
พระวาระทรงดำรงอยู่ในฐานะพระภาวะอันเป็นพระเจ้า คือเป็นพระบุตรนิรันดรของพระเจ้า
ทรงมีความเป็นหนึ่งเดียวและความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระบิดาของพระองค์
พระองค์ทรงเป็นคนกลางแห่งพันธสัญญามาตั้งแต่นิรันดรกาล
เป็นพระองค์ผู้ซึ่งประชาชาติทั้งสิ้นบนแผ่นดินโลก ทั้งยิวและต่างชาติ หากเขาทั้งหลายยอมรับพระองค์
ก็จะได้รับพระพร ‘พระวาระทรงอยู่กับพระเจ้า และพระวาระทรงเป็นพระเจ้า’ (ยอห์น 1:1)
ก่อนที่มนุษย์หรือทูตสวรรค์จะถูกทรงสร้าง พระวาระทรงอยู่กับพระเจ้า และทรงเป็นพระเจ้า”

“โลกได้ทรงสร้างขึ้นโดยพระองค์ และ ‘ในบรรดาสิ่งที่ได้ทรงสร้างมานั้น
มิได้มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ได้ทรงสร้างขึ้นนอกเหนือพระองค์’ (ยอห์น 1:3) หากพระคริสต์ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง
พระองค์ก็ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่งทั้งปวง พระวาระที่ตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ชัดเจนเด็ดขาดยิ่งนัก
จนไม่มีผู้ใดจำเป็นต้องคงอยู่ในความสงสัย พระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าโดยแก่นแท้ และในความหมายสูงสุด
พระองค์ทรงอยู่กับเจ้ามาตั้งแต่นิรันดรกาล ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงอยู่เหนือสรรพสิ่งทั้งปวง
ผู้ทรงได้รับการถวายสักการเป็นนิตย์”

“องค์พระเยซูคริสต์ พระบุตรฝ่ายพระเจ้าผู้ทรงสภาพพระเจ้า ดำรงอยู่มาตั้งแต่นิรันดร
เป็นบุคคลหนึ่งที่ทรงจำเพาะ แต่ก็ทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระบิดา
พระองค์ทรงเป็นพระสิริอันล้ำเลิศยิ่งแห่งสวรรค์
พระองค์ทรงเป็นจอมบัญชาการแห่งสรรพปัญญาญาณในสวรรค์
และการนอบน้อมบูชาของเหล่าทูตสวรรค์ก็ได้รับโดยพระองค์ในฐานะสิทธิอันชอบธรรมของพระองค์เอง
สิ่งนี้มิใช่การชิงเอาสิ่งที่เป็นของพระเจ้า พระองค์ทรงประกาศว่า ‘พระยาห์เวห์ทรงครอบครองข้าพระองค์’ไว้
ณ เบื้องต้นแห่งพระมรรคาของพระองค์’ ก่อนพระราชกิจทั้งสิ้นแต่โบราณกาล
ข้าพระองค์ได้รับการสถาปนาไว้ตั้งแต่นิรันดรกาล ตั้งแต่ปฐมกาล ก่อนแผ่นดินโลกจะมีมา
เมื่อยังไม่มีห้วงน้ำลึก ข้าพระองค์ก็ได้กำเนิดมาแล้ว เมื่อยังไม่มีปอน้ำที่พรั่งพร้อมด้วยน้ำ
ก่อนภูเขาทั้งหลายจะถูกวางตั้งมั่น ก่อนเนินเขาทั้งหลาย ข้าพระองค์ก็ได้กำเนิดมาแล้ว
ขณะที่พระองค์ยังมีได้ทรงสร้างแผ่นดินโลก หรือท้องทุ่ง หรือสวนสูงสุดแห่งพงคลีของพิภพ
เมื่อพระองค์ทรงเตรียมฟ้าสวรรค์ ข้าพระองค์ก็อยู่ที่นั่น
เมื่อพระองค์ทรงขีดวงเขตไว้เหนือพื้นหน้าของห้วงน้ำลึก’ (สุภาพิต 8:22–27)”

“มีความสว่างและสง่าราศีอยู่ในความจริงที่ว่า
พระคริสต์ทรงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับพระบิดาก่อนการทรงวางรากฐานของโลก
ความจริงนี้คือความสว่างที่สองอยู่ในที่มืด ทำให้ที่นั้นเรืองรองด้วยสง่าราศีอันเป็นของพระเจ้าและดั้งเดิม
ความจริงนี้ ซึ่งลึกลับอย่างไม่มีที่สิ้นสุดในตัวเอง อธิบายความจริงอื่น ๆ ที่ลึกลับและมีฉะนั้นก็ไม่อาจอธิบายได้

ขณะที่ความจริงนั้นได้รับการประดิษฐานไว้ในความสว่างซึ่งไม่อาจเข้าถึงและไม่อาจหยั่งรู้ได้” Selected Messages, book 1, 246–248.